

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului

Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra apelor, iar îngerul apelor vine și pune Duh în ape prin cuvântul rostit peste ape ca să se sfințească ele cu puterea cuvântului și cu harul cel de la Dumnezeu coborât peste cei credincioși, căroră Domnul le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credința lor, căci Eu, Domnul, așa am spus acum două mii de ani prin Duhul Meu din ucenici: *«întru ale Sale a venit, dar ai Săi nu L-au primit, iar câți L-au primit, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, adică celor ce cred în numele Lui, căci Cuvântul Care era la început, S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, iar cei ce L-au primit, au văzut mărirea Lui, mărire ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr»*, precum este scris. Amin.

Pace vouă, celor ce ați venit să luați apă de Bobotează, iar Eu, Domnul, vă învăț duhul credinței, ca să luați din duhul acesta născător de Dumnezeu în om și să-L puteți iubi pe Dumnezeu, căci nimeni nu-L poate crede pe El, decât cei care îl iubesc pe El. Cel ce ia apă sfințită cu duh de Bobotează peste ea prin cuvântul cel rostit peste ape ca să se sfințească și ca să poarte în ele putere de curățire și de vindecare, acela crede apoi în apa aceasta și-i dă loc de cinste în casa lui și peste viața lui. Așa să faceți voi și pentru cuvântul care iese din gura Mea ca să vă curățească și să vă sfințească apoi și să vă călăuzească dacă-l veți lua să-i dați loc de cinste în inimile voastre și peste viețile voastre apoi, căci precum Duhul, pe Care nu-L vedeți că Se poartă peste ape în ziua aceasta ca să le sfințească la cuvântul rostit peste ele, precum credeți în Duhul, Care sfințește apele fără să-L vedeți pe El, tot așa și cuvântul Meu, pe care nu-l vedeți, dar îl auziți după ce el iese din gura Mea ca un râu mare, așa și el spală omul pe dinăuntru și pe dinafara lui dacă omul știe să-l creadă, iubindu-l cu putere pe Dumnezeu, Care dă viață din viața Lui omului dacă el poate să creadă așa cum crede în puterea apei sfințite prin cuvânt și prin Duhul Sfânt la rostirea cuvântului care cheamă pe Duhul Sfânt peste ape. Amin.

La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și Acesta era întru început la Dumnezeu, și toate printr-însul s-au făcut. Când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, pământul era fără chip și pustiu, și era întuneric peste adânc, iar Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Atunci Cuvântul, Care era întru început, a rostit cuvânt prin Duhul, și toate printr-însul s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din tot ce s-a făcut, și întru El era viață, și apoi, acum două mii de ani, Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, plin de har și de adevăr, precum este scris despre slava Mea cea de la Tatăl. Amin.

O, nu e greu să creadă omul în cuvântul Meu, care a făcut cerul și pământul la început când pământul era fără chip, când era netocmit și gol. O, nu e greu să creadă omul în cuvântul Meu care se purta pe deasupra apelor la început și a scos apoi pământul din ape. Iată, omul crede în apa sfințită cu duh de Bobotează, dar trebuie și să știe cum se sfințește ea. Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra ei, iar cuvântul lui Dumnezeu așează peste ea sfințire și putere de cuvânt și de tămăduire și de credință. Amin. Și precum Duhul lui Dumnezeu nu este văzut, așa și cuvântul lui Dumnezeu, dar iată, trebuie să înțeleagă omul că Duhul fără de rostire de cuvânt nu poate să lucreze, și acestea sunt nedespărțite în întocmirea lucrării facerii, iar ca să creadă omul în Duhul și în Cuvântul Care era la început, am venit Eu acum două mii de ani și M-am făcut trup, M-am arătat oamenilor plin de har și de adevăr ca să-l ajut pe om să creadă și să vadă Duhul și Cuvântul Care era la început și prin Care toate s-au făcut din tot ce s-a făcut. Și iarăși, spre sfârșitul tainei lui Dumnezeu, ca și la început, Eu, Domnul, Cuvântul Cel de la început, Care era Dumnezeu, iarăși lucrez ca la început, căci pământul este fără chip și este gol, și Eu îl voi scoate

pe el din foc, așa cum l-am scos din ape la început, căci foc este acum pe pământ, foc al fărâdelegii, și în care toți oamenii ard, efă care iese la priveală, și în ea fărâdelegea a tot pământul, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra focului așa cum la început Se purta pe deasupra apelor pe când pământul era fără chip. Amin.

Duhul Meu Se face cuvânt peste voi, cei adunați la apă de Bobotează și vă învață duhul credinței, iar credința este cea care nădăjduiește, tată. Voi, care sunteți poporul Meu, poporul acestui duh și al acestui cuvânt, și, iarăși, voi, care ați venit să vedeți pe poporul Meu și lucrarea Mea cu el, Eu, Domnul, vă învăț în zi de duh de Bobotează darul credinței sfinte, credința cea din dar. Amin.

O, fiule care crezi, o, poporul Meu, și tu, omule care vrei să crezi și tu! O, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu te-am învățat că împărăția lui Dumnezeu nu este din lumea aceasta, nu, tată, nu. în lumea aceasta este numai păcat, numai foc, tată, foc al fărâdelegii, în care se mistuie viața fiilor oamenilor și a urmașilor lor, tată. în lume este Sodomă și Gomoră, din care Eu Mi-i scot pe cei ce sunt ai Mei, iar ai Mei sunt cei ce Mă iubesc crezând în făgăduințele Mele de cer nou și de pământ nou, și cu care Eu pot să lucrez acestea și să dau chip pământului, care arde acum de nouă stânjeni și care este plin de sânge, peste tot sânge, tată, căci lumea nu știe să facă nimic bun, nimic decât păcat și sânge, de nu mai are Domnul loc pe pământ să-și odihnească pasul pe loc curat, iar omul sfânt și iubitor de Dumnezeu trebuie să-și facă parte când merge pe pământ, trebuie să-și stropească pașii și căraruța sa cu apă sfințită cu putere de cuvânt și să-și facă vad ca să mai poată merge, căci chipul Meu în om se pierde prin ape tulburi, așa cum omul care-și vede chipul în apă curată nu și-l mai poate vedea dacă apa se tulbură din pricini fel de fel, și așa este pe pământ, numai ape tulburi sunt pe pământ, numai pustiu de Dumnezeu peste tot, iar Duhul lui Dumnezeu Se poartă pe deasupra și scoate la priveală pe cel curat cu credința și cu fapta și-i dă lui putere să se facă fiu al Său, născut de la Dumnezeu pe pământ, și aceasta lucrez Eu, Domnul, cu harul cuvântului Meu din vremea aceasta: cer nou, pământ nou și om nou, și apoi Ierusalim nou din loc în loc, patrie a Mea pe pământ, a Mea și a celor ce iubesc patria Mea, ieșind din lume pentru ca să-L primească pe Domnul ființă a lor, Făcător al lor, căci veacul acesta trece, și rămâne Domnul și fiii Săi. Amin.

Cu duh de Bobotează Mă fac azi învățător ca să vă învăț lucrarea credinței care-l ajută pe om să se nască din nou, din cuvântul lui Dumnezeu cel născător de om nou, și precum apa ascultă de Duhul și de cuvântul Meu cel rostit peste ea pentru har peste ea, tot așa și omul poate să asculte dacă voiește, căci nu de la Mine, ci de la om vine această putere pentru el, și pentru Mine peste el apoi, așa cum i-am spus Eu celui cu betesug, care M-a rugat și Mi-a spus: «Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești», iar Eu i-am spus lui: «Voiesc, curățește-te!», lui i-am spus să se curățească, și apoi Eu să-i dau, și să Mă dau lui să Mă poarte. Amin.

O, popor credincios, să nu crezi în Mine pământește, tată, că Eu ți-am spus că locul împărăției Mele este înăuntrul tău, iar dacă tu n-o porți înăuntrul tău cu toate podoabele ei, ci o aștepti pe ea în lumea aceasta netocmită și fără chip, dacă tu crezi pământește în Mine, umblând să Mă înțelegi așa, atunci diavolul, stăpânitorul lumii, îți scrie necredință în Dumnezeu, tată. O, să nu crezi pământește în făgăduințele Mele cele pentru tine, că nu pentru lume le-am rostit, ci pentru tine, tată, iar tu trebuie să lucrezi la împlinirea lor, căci Eu te-am scos din lume ca să nu fii ca ea, ca să nu fii din ea și ca să nu guști din vinul ei, tată, să nu guști din ea nici cu duhul, nici cu trupul, nici cu sufletul, fiule. O, uită-te la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani cum se clătinau, căci nici ei nu credeau altfel în Mine, ci credeau tot pământește, și așteptau să fii Eu împărat peste neamuri, iar ei să fie lângă Mine dacă Eu voi împărăți cu puterea pe care ei au văzut-o în faptele Mele mari, în semnele vindecării oamenilor și ale învierii morților, tată. Iuda nici când s-a sculat în ziua vânzării Mele n-a crezut că face rău, căci el credea în Mine pământește, ca într-un om cu putere, ca într-un Dumnezeu pământesc, dar Eu n-aveam nimic, nimic în lumea aceasta, decât pe mama Mea și pe ei, pe ucenicii Mei, și aceia erau împărăția lui

Dumnezeu pe pământ. Acolo unde sunt Eu cu ai Mei, acolo este împărăția Mea pe pământ, și iată, ea nu este din lumea aceasta, poporul Meu.

O, Eu voiesc, poporul Meu, ca tu să fii ucenicul Meu duhovnicește și nu pământește, tată, că Eu ți-am lăsat Evanghelia Mea cea de atunci, și, iată, iarăși, cea de acum, ca să știi să-Mi fii cu duhul și cu credința cea sfântă, nu cu cea pământească să-Mi fii ucenic, că Eu cu ucenicii cei de atunci n-am putut decât să Mă întorc iarăși la Tatăl și să-i învăț fără Mine lângă ei aievea, ca să poată ei apoi pricepe duhovnicește Scriptura cea despre Mine, și peste ei s-o înțeleagă ei pusă, nu peste alții mai întâi, și ca să înțeleagă ei lucrarea Mea cea tainică, cea lăuntrică în om, și le-am spus lor: *«Acum vă este de folos să Mă duc la Tatăl, ca să vină Duhul la voi, și El să vă învețe»*. O, nu le-ar mai fi fost de folos să rămân cu ei, căci cu Mine lângă ei se îndoiau în făgăduințe și le înțelegeau pământește, fiindcă erau pământești și cu mintea și cu credința, și de aceea le-am spus Eu că le este de folos să Mă duc iarăși la Tatăl, dar le-am mai spus și că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și nici aceasta n-au înțeles cum vine, căci cel ce nu înțelege duhovnicește și cerește pe Dumnezeu cu omul, acela se îndoiește, tată. O, n-am avut înainte de învierea Mea, n-am avut pe cine să Mă sprijin, n-am avut decât pe mama Mea și pe Ioan și pe Iacov, căci ceilalți au fost îndoielnici și fricoși, și apoi Eu am căzut sub vânzare, și apoi ucenicii Mei au rămas fără Mine, și Eu am fost dat spre jertfire, iar după ce am înviat și iarăși M-am suit la Tatăl, le-am trimis apoi lor pe Duhul, și de la El au știut ei apoi ca Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, te învăț harul credinței care te ține în Mine și care Mă ține pe Mine în tine, tată. Ai grijă cu credință, tu, cel care crezi această venire a Mea acum pe pământ cuvânt și trup tainic, ai grijă, tată, să nu te osândească pe tine cuvântul cel rostit de tine, rostit oricum, fiule. Te povățuiesc să fii păpușă pentru credință și pentru fapta ei, căci păpușa face tot ce face păpușarul cu ea, și e mai credincioasă decât un om viu, căci face, tată, dacă este purtată de păpușar. Dar mai mult și mai mult ai grijă să nu te osândească pe tine cuvântul cel rostit de Mine peste tine, fiule, căci acela este cuvântul lui Dumnezeu, tată.

O, poporul Meu cel de demult al Meu! Te chem, tată, și pe tine la învățat. Te chem iarăși, fiule. Te chem, tată, să înțelegi ceea ce n-ai înțeles când am venit la tine, când ai venit la Mine ca să auzi și ca să lucrezi. O, că n-ai putut, tată, la vreme să fii păpușa Mea, ci am fost Eu păpușa ta, ca să-ți arăt lucrarea păpușii, tată, și să înveți apoi, că M-am lăsat sub voia ta, și nu ți-a prins bine voia ta, și iată, și azi, nu numai ieri, ci și azi Mă face lumea mincinosul, tată, că Eu n-am avut până acum în tine ucenici pe care să Mă sprijin, iar pentru șovăiala ta în lucrarea Mea Mă face lumea desfrânatul și mincinosul și îmi zice omul, și zice că nu sunt Eu cuvântul acesta de înviere și că e omul, și zice că purtătorii Mei nu sunt ei fiii lui Dumnezeu așteptați de Scripturi ca să fie, și că biserica lumii ar fi cea care este a Mea, dar dacă ea nu duce viață sfântă și nici iubire de Mine nu are, cum este ea slujitoarea Mea? Cu gura, tată? Cu haina, tată? Cu mersul ei în temple înalte și atât?

O, Mie Îmi place în om să locuiesc, că Eu pentru asta am zidit omul, iar voi zadarnic zidiți temple mari ca să intrați în ele și să chemați pe oameni la voi dacă voi nu sunteți temple ale lui Dumnezeu, temple ale Duhului Sfânt, așa cum este scris pentru biserica lui Hristos, o, slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste mulțimi. Dumnezeu are nevoie de voi, nu de temple de piatră, căci templul din Ierusalim, în care Eu intram, s-a surpat piatră de pe piatră și n-a mai rămas nimic, nimic din el, dar Eu am spus acum două mii de ani despre vremea aceasta a Mea cu poporul Meu cel ales din români și am proorocit zicând: *«Vine vremea ca adevărații închinători să se închine în duh și în adevăr»*, adică în Dumnezeu, nu în temple înalte, ci în case mici, în cămăruțe care să-i cuprindă pe ei cu taina rugăciunii lor și cu jertfa Mea cea pentru ei în fiecare zi, ca să fie ei sfinții Mei, căci sfintele Mele se dau sfinților, precum este strigarea bisericii pentru cei ce se împărtășesc cu trupul și sângele Meu spre viața lor în viața Mea purtată pe pământ. Pe vremea primilor sfinți era frumos de tot, așa cum și azi Eu, Domnul, aștept iarăși să fie peste cei credincioși Mie, că mergeau apostolii cei sfinți și așezau preoți prin cetăți chiar dacă

într-o cetate nu erau decât doi sau trei sau patru încreștinați, dar aceia primeau pe Domnul pe masa lor și se hrăneau cu El în taină, și era strămtorare pentru biserica Mea, nu ca peste biserica lumii, care se urcă pe înălțime la îndemâna oricui vrea să intre în ea și la masa ei. Păi dacă ea e biserica lumii, cine să intre decât lumea în ea?

O, poporul Meu de azi, lucrează, tată, biruința ca Mine, că Eu am biruit lumea, și învață-l pe cel ce vine să te vadă pentru că ești al Meu și spune-i cum să biruiască și el lumea, că nu prin altfel de putere, ci prin duhul cel umilit în om se biruiește lumea, și acest duh te învață să stai în Dumnezeu, nu în lumea aceasta, și te învață să te umilești ca El, și atunci lumea nu-l mai iubește pe omul care lucrează așa, și așa iese omul din lume, nu altfel, tată. Omul cel fără Dumnezeu în el nu poate purta înfruntare, nu poate sta de bună voie sub înfrângere, și acest duh potrivit umilinței se numește lume în om, om nelepădat de lume pentru împărăția lui Dumnezeu în el, dar cel ce se biruiește pe sine pentru împărăția Mea în el, acela are dușmani casnicii lui, apropiații lui, pe cei ce sunt învățați cu el, iar aceia îl dușmănesc pe el dacă el se face locaș al Meu între casnicii lui. Iată, tot ce este crezut învechit îl supără pe om, și el caută totul nou peste el, chiar și când e vorba de casnicii lui, care se ridică unii împotriva altora când e vorba de Dumnezeu în om, darămite Eu, Domnul, cum să nu grăiesc cu cuvântul ca să le fac pe toate noi, și care aduc bucurii veșnice, nu omenești așa cum caută omul prin cele proaspete prin care le aruncă pe cele de el crezute învechite chiar și când e vorba de casnicii lui, de apropiații lui.

O, poporul Meu, omul îndumnezeit nu este primit de cel neîndumnezeit și nu este crezut cu Dumnezeu în el, dar Eu, Domnul, întăresc cuvânt de Bobotează peste ape și Mă dau omului ca să-i curăț mintea și să-i întăresc credința și să-i spun:

Duhul lui Dumnezeu Se poartă peste ape ca să le umple de putere curățitoare de toate câte vatămă pe oameni și care sunt făcute de oameni și de diavoli.

Se sfințește apa de Bobotează prin Duhul și prin Cuvântul lui Dumnezeu, și cu ea să-și lucreze cei credincioși vad pe pământul cel plin de foc și de fum, că nu e cu puțință să treacă omul pe lângă foc și să nu se ardă și să nu miroasă a fum!

Să se sfințească apa de Bobotează, cu putere curățitoare de minte pentru om, căci mintea trebuie trecută prin sită deasă ca să poată să primească pe Domnul în ea, și apoi harul credinței sfinte pentru toate lucrurile Domnului cu omul, căci împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul omului dacă este, și nu în lumea aceasta este ea! Amin.

Pace vouă, celor veniți la praznic de Bobotează, la apa cea sfințită cu putere de cuvânt! Duhul lui Dumnezeu Se poartă peste ape. Duhul Domnului Se coboară peste cei ce se vor da Lui locaș, și apoi se văd roadele Lui în cei umiliți ca și El! Amin.

Cu duh de Bobotează te-am înfășurat azi, poporul Meu cel învățat de Dumnezeu. O, fă-te, tată, pildă de împărăție a cerurilor înaintea oamenilor! Arată-le oamenilor păcatele ca să știe ei că sunt păcate, că n-au oamenii învățători pentru împărăția Mea în om, împărăție care n-are nimic în lumea aceasta precum nici Eu nu am. Te-am învățat, tată, ca să audă și omul de pe pământ hrana de viață făcătoare în om de pe masa ta dacă omul ia ca s-o pună pe masa sa de hrană. O, să nu crezi în Mine pământeste, și așa să-l înveți pe tot omul care vine la tine după Mine, tată. Tu să fii învățător de viață veșnică în om, precum Eu sunt, poporul Meu, și să fii asemenea Mie, și Mă vei vedea cum sunt, iar Eu voi fi asemenea ție apoi, și lumea va vedea această minune, venirea Mea la tine, căci tu ai venit la Mine și ești, iar Eu am venit la tine pe pământ și sunt Cel ce sunt, și iată, de pe masa ta Mă dau cuvânt de Duh Sfânt peste oameni, și-i chem la Mine pe cei ce vor să fie asemenea Mie și locaș al împărăției Mele în ei apoi. Amin.

Pace vouă! în duh de Bobotează vă stropesc îngerii cu apă sfințită. Sfinții și îngerii beau apă de Bobotează lângă voi, ba și cei adormiți vin și beau și-și ostioiesc durerile și dorul, până ce Eu voi stinge dorul lor.

Duhul Domnului vă înmiresmează cu darurile Lui. Eu, Domnul, am rostit peste voi cuvântul Meu: Pace vouă!

La început a fost cuvântul, și Eu am fost Cuvântul Cel de la început, și iarăși zidesc prin cuvânt, și lumea Mă va vedea și va crede văzând, iar cei credincioși Mie vor lua cununa credinței lor și mângâierea Mea vor vedea, căci Eu sunt mângâierea celor ce cred în Mine cu putere, cu Duh Sfânt și cu putere, poporul Meu, și tu vei fi cel mângâiat pentru credința ta, pe care Eu ți-o înmulțesc ca să ai credință, tată, și ca să am Eu credință în tine, pentru împlinirea a toate câte Eu voi împlini prin Duhul Meu și prin cuvântul Meu cel ziditor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

06/19-01-2008